

ler ikke blive forbedret med Hensyn til de Tal, hvorefter man skal beregne Afgiften. Der er imidlertid foreslaaet nogle Forandringer fra den tidligere Tilstand, som vistnok ere praktiske, og skønt der altsaa ikke er vundet synderligt ved at vedtage dette Forslag, vil jeg dog anbefale, at vi vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Sigvald Olsen: Som allerede nævnt af Flertallets ærede Ordfører, er der sket en lille Forandring oppe i Landstinget fra det forrige Gang der vedtagne, idet man er kommen bort fra de 6 pCts Overmaal og har normeret det til det nuværende, nemlig 5,88 pCt. Men i øvrigt har Landstinget ikke villet indlade sig paa at forandre Lovforslaget paa det Punkt, hvor der var den principielle Forskel imellem det høje Ting her og Landstinget, idet man har bibeholdt 6,85 Kr. pr. Hektoliter. Jeg kan kun slutte mig til Ordføreren, naar han nu indstiller dette Forslag til Vedtagelse af Tinget, men jeg skal tillige udtale en Beklagelse over, at man ikke allerede paa et tidligere Tidspunkt kunde have gjort dette. Saa havde man været fri for at staa i den Situation, hvori man nu staa.

Ellinger: Det forekommer mig, at Forslaget, som det nu foreligger for det høje Ting, har en Smule Karakter af Latterlighed over sig. Jeg sigter naturligvis ikke herved til den Vandring, som Lovforslaget har foretaget, men jeg sigter til, hvad Forslaget nu indeholder. Thi der staa nu, at ved Beregningen af Antallet af Hektoliter pr. Fustage kan der være et Overmaal af indtil 5,88 pCt. Jeg tror, at Fremtiden vil staa ganske uforstaaende overfor Grunden til, at man tillader et Overmaal af 5,88 pCt. Det er nemlig saaledes, at ingen Fustages Rumindhold kan maales med matematisk Nøjagtighed, enten er der lidt mere eller lidt mindre, end der egentlig skulde være. Og nu vil man altsaa tillade, at der er en lille Smule Overmaal og ikke tage det Øl med i Beregning, som findes i dette Overmaal, og derfor vilde det være naturligt, at man satte en eller anden Procent, 5 pCt., 5½ pCt., 6 pCt., det er mig fuldstændig ligegyldigt; men naar man sætter 5,88 pCt., forekommer det mig, at man er midt ude i Latterligheden. Maa jeg for det første spørge om, hvorvidt der overhovedet maales med en saadan Nøjagtighed, hvorved Tallet 5,88 kan komme til Anvendelse. Det vil altsaa

sige, at et Overmaal af 5,87 er tilladeligt, men et Overmaal af 5,89 er utilladeligt. Jeg er ganske vist ikke nøjagtigt inde i, hvorledes de maale, men jeg gaar ud fra, at de ikke maale med en Nøjagtighed af 0,01 pCt. Men naar de ikke gøre det, er Bestemmelsen virkelig latterlig.

Det er saadan, at naar man tillader et vist Overmaal, kunne Fustagerne ikke indeholde nøjagtigt dette Maal, og man maa naturligvis sætte en Grænse, men den kan ikke sættes ved 5,88, uden at man kommer ind paa at regne med Fingerbølsmaal, og da der ganske sikkert ikke maales med den Nøjagtighed, er den Bestemmelse her komisk, hele Lovforslaget er da i Virkeligheden blevet ganske overflødig. Lovforslaget siger egentlig ikke andet, end at fremtidig skulle vi regne i Overensstemmelse med Meterloven, men Meterloven bestemmer, at der skal regnes i Overensstemmelse med, hvad der staa i denne Lov. Den er da overflødig, og de 5,88 kommer i Fremtiden til at bære et Vidnesbyrd om de mærkelige Forhandlinger, vi have ført om dette lille Lovforslag. Jeg havde ønsket, at Forslaget ikke var kommet ud i det latterlige, at den højtærede Minister havde holdt f. Eks. paa 5½ pCt. eller noget andet, men ikke paa en Procent, som faktisk ikke vil faa nogen som helst Betydning. Jeg har derfor lidt ondt, tilstaaer jeg, ved at faa mit bedre Jeg til at stemme for en Lov, som indeholder en saadan mærkelig Bestemmelse.

Rørdam: Ogsaa jeg har noget ondt ved at anbefale mine Meningsfæller at stemme for denne Lov, fordi jeg er klar over, at Loven er fuldstændig overflødig. Den ærede Ordfører for Flertallet (Carl Hansen [Præstø Amts 5te Valgkreds]) hældede ogsaa til denne Opfattelse, men da han skulde udtrykke det i en lidt pænere Form, sagde han, at der ikke var vundet synderligt ved at vedtage denne Lov. Den højtærede Finansminister har i denne Sag haft alle mulige Standpunkter, og nu ender det med, at alting bliver, som det var i Forvejen. Det ender med, at Skatten bliver, som den var, og at Maalet bliver, som det var, i det hele bliver alt ved det gamle. For saa vidt kunde vi godt have sparet os af lovgive paa dette Omraade. Denne Sag har imidlertid en lidt alvorligere Side, og det er den, at den højtærede Finansministers Optræden her er lidt af en Ydmygelse for Folketinget. Jeg tror, Folketinget for Fremtiden skal vogte sig for at gaa med til noget saadant, som her er sket.